Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uersa dum formidantur. At siquis semel adomnatione desideriorum
temporaliū colla mentis excusserit. quadam iam etiam in hac uita li
bertate pfruitur. dū nullo desiderio felicitatis affligitur. nullo ad
uersitatis terrore coartatur. Hoc graue seruitutis iugū dns uidit
secularium cruciib' impsum cū dicerit. Venite ad me omnes qui
laboratis & onerati estis. & ego uos reficiam. Tollite iugū meū sup
uos. & discite a me. quia mitis sū & humilis corde. & inuenietis re
quiem animab' uris. Iugū enim meū suaue est. & onus meū leue.
III Aspum quippe iugū & dure sicut diximus. seruitutis pondus est
subire temporalibus. ambire terrena. retinere labentia. uelle
stare in non stantib'. appetere quidem transeuntia. s. cū transeun
tib' nolle ~~stare~~ transire. Dū enim etia uotū cuncta fugunt. que prius
mente ex desiderio adeptionis affluxerant. post ex pauore amis
sionis pmunt. Liber ergo dimittitur. qui calcatis terrenis
desideriis ab appeticione rerū temporaliū securitate mentis ex
oneratur. Et uincula eius quis solut. sub audis. nisi ego. Sol
uuntur uero unus cuiusq; uincula. dū diuino adiutorio
interna desideriorum carnaliū retinacula disrumpuntur. sū enim
pia intentio ad conuersionem uocat. s. adhuc ab hac intentione
carnis infirmitas reuocat. quasi quibusdam uinculis anima
III lugata ppeditur. Multos enim sepe uidemus. uia quidem sec
cūuersationis appetere. s. ne hanc assequi ualeant. modo ir
ruentes casus. modo futura aduersa formidare. Qui in
certa mala. dū quasi cauti pspiciunt. in peccatorum suorum
uinculis incauti retinentur. Multa enim ante oculos
ponunt. que si eis in conuersatione eueniant subsistere
se non posse formidant. De quib' bene salomon ait. Iter pi
grorum quasi sepes spinarū. Nam cū uia di appetunt. eos
uelut spine obstantiū sepium. sic formidinū suarum
oppositae suspiciones pungunt. Quod quia electos ppedire
non solet. bene illic secutus adiunxit. Via iustorum absq;